

شرط (۱) است که بر حسب عناصر بیان شده. شرط (۳) به این واقعیت ارتباط پیدا می‌کند که $HJ = JH$ اگر و تنها اگر HJ یک گروه باشد. شرط (۴) از تساوی $|HJ| = |H||J|/|H \cap J|$ نتیجه می‌شود که برای زیرگروه‌های متناهی H و J معتبر است. زیرگروه‌های شبه نرمال، موضوع تحقیقات زیادی بوده‌اند (نگاه کنید به [۳، ۷، ۹، ۱۱] و مقاله دسکینز و ونسکه در [۱۲]).

۱. چه وقت شبه نرمال بودن بر نرمال بودن دلالت می‌کند؟ اره در [۷] نشان داد که زیرگروه شبه نرمال یک گروه متقارن، نرمال است. ما به روشی مشابه نشان می‌دهیم که اگر H یک زیرگروه شبه نرمال G باشد و $[G: H]$ یک عدد صحیح بی‌مجدور یا دو برابر یک عدد بی‌مجدور باشد، آنگاه H یک زیرگروه نرمال G است. چگالی چنین اعداد صحیحی برابر است با

$$\frac{7}{\pi^2} \approx 0.71.$$

لم ۱۰۱. یک زیرگروه شبه نرمال H از گروه G به طوری که $[G: H]$ اول باشد، زیرگروه نرمالی از G است.

پوهان. فرض کنیم که H در G نرمال نباشد و $H' = a^{-1}Ha$ زیرگروهی مزدوج با H و مجزا از H باشد و نیز فرض کنیم $K = HH' = H'H$ چون $[G: H]$ اول است و $H \subset K \subset G$ ، پس $K = G$ به ازای $h \in H$ ، $h' \in H'$ داریم $a^{-1}h'ah = h'h$ یعنی $a^{-1}h'ah = h'h$ به ازای $h \in H$ ، $h' \in H'$ است. پس H که $a \in H$ که با فرض $a^{-1}Ha \neq H$ متناقض است. پس G نرمال است.

در لم بعدی از این مطلب استفاده می‌کنیم که اگر G یک گروه، G است. اگر به ازای هر $g \in G$ داشته باشیم $gH = Hg$ ، آنگاه H یک زیرگروه نرمال G است. این نشان می‌دهد که برای همه زیرگروه‌های J از G داریم

$$JH = HJ. \quad (*)$$

(به ازای زیرمجموعه‌های $A, B \subset G$ ، $AB = \{ab: a \in A, b \in B\}$) هر زیرگروه H از G که به ازای همه زیرگروه‌های J از G در H صادق باشد، یک زیرگروه شبه نرمال نامیده می‌شود. اگر H زیرگروهی از G باشد، آنگاه شرایط زیر هم‌ارزند

(۵) H در G شبه نرمال است.

(۱) برای هر زیرگروه دوری J از G ، $JH = HJ$.

(۲) برای هر $g \in G$ و $h \in H$ و $r \in \mathbb{Z}$ ، $h^r \in H$ موجودند به طوری که $hg = g^r h'$.

(۳) برای هر زیرگروه J از G ، $HJ = \langle H, J \rangle$ زیرگروه تولید شده توسط H و J است.

اگر G متناهی باشد، شرایط بالا همچنین با شرط زیر هم‌ارزند

(۴) برای هر زیرگروه J از G ،

$$\langle \langle H, J \rangle : H \rangle = [J : H \cap J].$$

هم‌ارزی (۵) و (۱) از این واقعیت ناشی می‌شود که هر زیرگروه G اجتماعی از زیرگروه‌های دوری است. شرط (۲) همان

۱. مخفف «بی‌عامل مجذور»: منظور، عدد صحیحی است که بر مجذور هیچ عدد صحیحی تقسیم‌پذیر نباشد.

$[G:H]=n$. عضو دلخواه $g \in G$ را در نظر می‌گیریم. چون H در G شبه نرمال است، پس $H\langle g \rangle$ يك زیر گروه G است و H در $H\langle g \rangle$ شبه نرمال است. اگر $H\langle g \rangle \neq G$ ، بنا به فرض استقرا، $H\langle g \rangle$ در H نرمال است و $Hg = gH$.

اگر $H\langle g \rangle = G$ آنگاه $[H\langle g \rangle : H] = n$ ، و این دلالت می‌کند که n کوچکترین عدد صحیح مثبت k است به طوری که $g^k \in H$. گیریم $x = g^p$ و $y = g^q$. در این صورت کوچکترین عدد صحیح مثبت k به طوری که $x^k \in H$ عبارت است از $n/p = m$. لذا $[H\langle x \rangle : H] = m$. همین طور، $[H\langle y \rangle : H] = p$.

چون H در هر دو $H\langle x \rangle$ و $H\langle y \rangle$ شبه نرمال است، فرض استقرا نشان می‌دهد که $Hx = xH$ و $Hy = yH$. از این واقیعت که $(p, m) = 1$ ، نتیجه می‌شود $g \in \langle x, y \rangle$ و بنا بر این $gH = Hg$.

۴. چه وقت شبه نرمال بودن دلیل نرمال بودن نیست؟ برای هر عدد صحیح مثبت m که بر ۸ یا بر مربع يك عدد اول فرد تقسیم پذیر باشد يك گروه متناهی چون G داریم که H زیر گروه شبه نرمال آن باشد به طوری که $[G:H] = m$ و H در G نرمال نباشد. در ام بعدی، گروه توصیف شده در [۲، ص. ۱۳۴؛ ۴، ص. ۱۸۷] را به کار می‌بریم.

در برهان لسم دو خاصیت از تعویضگرها را به کار خواهیم برد. به ازای گروه داده شده G و $a, b \in G$ ، تعویضگر a و b که با $[a, b]$ نشان داده می‌شود عبارت از $a^{-1}b^{-1}ab$ است. آنگاه داریم (۵، ص. ۲۵۳؛ ۱، ص. ۲۶؛ ۸، ص. ۱۷۷)

(i) اگر $[a, b]$ با a تعویض شود آنگاه برای هر $n \in \mathbb{Z}$ ، $[a, b]^n = [a^n, b]$.

(ii) اگر $[a, b]$ با a و با b تعویض شود آنگاه برای هر $n \geq 0$ ، $(ab)^n = a^n b^n [b, a]^{\binom{n}{2}}$.

لم ۱۰۲. برای هر عدد اول فرد p و $n \geq 3$ یا برای $p = 2$ و $n \geq 4$ فرض می‌کنیم G گروهی از مرتبه p^n با مولدهای a و b و روابط $a^{p^{n-1}} = 1$ و $b^p = 1$ و $ba = a^{1+p^{n-2}}b$ است. دستور می‌دهیم $\langle b \rangle = H$. آنگاه $[G:H] = p^{n-1}$ ، H در G شبه نرمال است اما نرمال نیست.

برهان. هر عضو G نمایش یکتایی به شکل $a^i b^j$ با ضوابط $0 \leq i < p^{n-1}$ و $0 \leq j < p$ دارد. چون

$$a^{-1}ba = a^{p^{n-2}}b \notin H$$

H در G نرمال نیست.

برای نشان دادن این مطلب که H در G شبه نرمال است، ابتدا به نکات زیر توجه می‌کنیم. چون

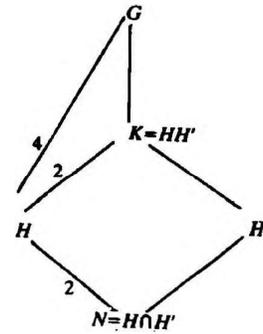
$$ba^p b^{-1} = (bab^{-1})^p = (a^{1+p^{n-2}})^p = a^{p+pn-1} = a^p$$

داریم $a^p \in Z(G)$ و $a^{p^{n-2}} \in Z(G)$ و چون

$$[b, a] = b^{-1}(a^{-1}ba) = b^{-1}a^{p^{n-2}}b = a^{p^{n-2}}$$

داریم $[a, b] = [b, a]^{-1}$ (زیرا $[a, b], [b, a] \in Z(G)$).

(نگاه کنید به [۱، صص. ۱۰۵، ۱۰۷، و تشریح ۲۰۸، ص. ۱۱۵].)

شکل ۱

داریم $[H:N]=2$ و $[G:H]=4$ و $N \subset H \subset G$ در N نرمال است. پس گروه G/N دارای مرتبه ۸ است، H/N در G/N شبه نرمال است و شاخص آن در G/N ۲ می‌باشد. با آزمایش پنج گروه مرتبه ۸ معلوم می‌شود که يك زیر گروه شبه نرمال با شاخص ۴ در يك گروه مرتبه ۸ نرمال است. (۳ تا از این گروهها آبلی هستند. دوتای دیگر را می‌توان به طور مستقیم یا به کمک [۱۰] بررسی کرد. مرجع [۱۰] شبکه‌های زیر گروههای گروههای با مرتبه پایین را نشان می‌دهد.)

بنابراین H/N در G/N نرمال است و لذا H در G نرمال است که با فرض اولیه متناقض است. از این نتیجه می‌گیریم H در G نرمال است.

همان طوری که داور این مقاله متذکر شده است، می‌توانیم به روش زیر نیز استدلال کنیم. گیریم $\bar{G} = G/N$ و $\bar{H} = H/N = \langle \bar{h} \rangle$ برای هر عضو $\bar{a} \in \bar{G}$ گروه $\langle \bar{a}, \bar{h} \rangle$ را در نظر می‌گیریم. اگر این گروه \bar{G} نباشد، يك گروه مرتبه ۲ یا مرتبه ۴ است و بنا بر این آبلی بوده و \bar{a} و \bar{h} با هم تعویض می‌شوند. پس در \bar{G} نرمال است. بنا بر این H در G نرمال است. از طرف دیگر فرض کنیم $\langle \bar{a}, \bar{h} \rangle = \bar{G}$. حال \bar{a} از مرتبه ۲، ۴، یا ۸ است. اگر \bar{a} از مرتبه ۸ باشد \bar{G} آبلی است. اگر \bar{a} از مرتبه ۲ باشد شرط (۲) نتیجه می‌دهد که $\bar{h}\bar{a} = \bar{a}\bar{h}$ و بنا بر این \bar{G} آبلی است. اگر \bar{a} از مرتبه ۴ باشد، $\langle \bar{a} \rangle$ يك زیر گروه نرمال \bar{G} است. پس $\bar{a} = \bar{h}^{-1}\bar{a}\bar{h} = \bar{a}^3$ یا $\bar{h}\bar{a}\bar{h} = \bar{a}$ از حاصلت اول نتیجه می‌شود که \bar{G} آبلی است. در حالت دوم داریم $\bar{a}\bar{h} = \bar{h}\bar{a}^3$ و از این رو $\bar{a}^3 = \bar{h}\bar{a}\bar{h} = \bar{a}$ یا به کار بردن شرط (۲) برای \bar{h} و $\bar{h}\bar{a} = \bar{a}\bar{h}$ داریم $\bar{h}\bar{h}\bar{a} = \bar{h}\bar{a}\bar{h}$. به این ترتیب $\bar{h}\bar{a} = \bar{a}\bar{h}$ و $\bar{h}\bar{a} = \bar{a}\bar{h}$ که يك تناقض است.

قضیه ۳۰۱. اگر H يك زیر گروه شبه نرمال از G باشد و $[G:H]=n$ يك عدد صحیح بی‌محدود یا دو برابر يك عدد صحیح بی‌محدود باشد، آنگاه H زیر گروه نرمال G است.

برهان. قضیه را با استقرا نسبت به آن نوع n که در قضیه مشخص شده ثابت می‌کنیم. اگر $n = 1$ ، قضیه بدیهی است. برای $n = 2$ ، درستی قضیه از لم ۲۰۱ نتیجه می‌شود. لذا فرض می‌کنیم n عدد صحیح دیگری از نوع مشخص شده در صورت قضیه باشد و ادعای ما برای تمام اعداد کوچکتر از n که به شکل مشخص شده فرق هستند صادق باشد. قرار می‌دهیم $n = pm$ که در آن p اول است و m را عاد نمی‌کنیم.

فرض می‌کنیم که H زیر گروه شبه نرمالی در G است، و

د H در G نرمال نباشد.

۳. توسیعیهای شبه نرمال هیأت. مفهوم توسیع شبه نرمال هیأت را می توان در درسی در نظریه گالوا به شرح زیر معرفی کرد. فرض کنیم F یک هیأت و S یک توسیع نرمال F با بعد متناهی باشد. می گوییم E توسیع شبه نرمال F است هرگاه $F \subset E \subset S$ و برای همه دیاتهای K با فرض $F \subset K \subset S$ داشته باشیم

$$[EK : K] = [E : E \cap K]. \quad (**)$$

EK هیأت تولید شده توسط E و K است.) می توان نشان داد که این تعریف مستقل از توسیع نرمال S است. با استفاده از قضیه اصمیت طبیعی» (ر. ک. [۶، ص. ۱۹۶])، اگر E توسیع نرمال F باشد، یک توسیع شبه نرمال F نیز هست. گیریم $G = G(S, F)$ گروه گالوای S روی F باشد و نیز فرض کنیم $H = G(S, E)$ گروه گالوای S روی E باشد و قرار می دهیم $J = G(S, K)$. آنگاه $J = H \cap K$ و $G(S, EK) = H \cap J$. با توجه به $(**)$ برای تمام زیر گروههای J در G داریم $|H \cap J| = |J|$ و $|H \cap J| = |H|$ بنا به شرط (۴) در بخش صفر، H یک زیر گروه شبه نرمال G است. برعکس، اگر H زیر گروه شبه نرمال G باشد، هیأت ثابت آن یک زیر هیأت شبه نرمال از S است.

مراجع

1. M. Aschbacher, Finite Group Theory, Cambridge, N. Y., 1986.
2. W. Burnside, Theory of Groups of Finite Order, 2nd Edition, Dover, N. Y., 1911 or 1955.
3. W. E. Deskins, Quasinormal subgroups of finite groups, *Math Z.*, 82 (1963) 125-132.
4. M. Hall, The Theory of Groups, Macmillan, N. Y., 1959.
5. B. Huppert Endliche Gruppen I. Springer; N. Y., 1967.
6. S. Lang. Algebra, Addison-Wesley, Reading., Mass., 1965.
7. O. Ore, Structures and group theory I. *Duke Math. J.*, 3(1937) 149-174.
8. E. Schenkman., Group Theory, D. Van Nostrand, N. Y., 1965.
9. S.E. Stonehewer, Permutable subgroups of infinite groups, *Math Z.*, 125 (1972) 1-16.
10. A.D. Thomas and G. V. Wood, Group Tables, Shiva Publishing, Orpington, England, 1980.
11. J. G. Thompson, An example of core-free quasinormal subgroups of p -groups, *Math Z.*, 96(1967) 225-227.
12. M. Weinstein., editor, Between Nilpotent and Solvable, Polygonal Pub., Passaic, N.J., 1982.

- Dean Hickerson, Sherman Stein, Kenya Yamaoka, "When quasinormal implies normal," *The Teaching of Mathematics*, (June-July 1990), 514-518.

* هیکرسن، استاین، یاماوکا، دانشگاه کالیفرنیا در دیویس، آمریکا

لذا به ازای هر $i, j \in \mathbb{Z}$ ، بنا به (i) داریم

$$[b^j, a^i] = [b, a]^{ij} \in Z(G)$$

و همین طور $[a^i, b^j] \in Z(G)$. همچنین

$$[b, a]^p = (a^{p^{n-1}})^p = a^{p^n-1} = 1.$$

فرض می کنیم $g \in G$ و $h \in H$. در این صورت $g = a^i b^j$ و $h = b^k$ و $(i, j, k \geq 0)$. قرار می دهیم $r = 1 + p^{n-2}k$. بنا به شرط (۲) در بخش صفر کافی است نشان دهیم که

$$hg = g^r h.$$

بنا به (ii)

$$g^r = (a^i b^j)^r = a^i b^{jr} [b^j, a^i]^{\binom{r}{2}}.$$

توجه کنید که

$$a^{ir} = a^i (a^{p^{n-2}})^{ik} = a^i [b, a]^{ik} = a^i [b^k, a^i]$$

و اینکه

$$b^{jr} = b^{j+p^{n-2}jk} = b^j.$$

همچنین با توجه به شرایطی که در صورت قضیه روی p و n گذاشته شده است، p عدد $\binom{r}{2}$ را عاد می کند و

$$[b^j, a^i]^{\binom{r}{2}} = [b, a]^{j \binom{r}{2} i} = 1$$

زیرا $[b, a]^p = 1$. پس $g^r = a^i [b^k, a^i] b^j$. در نتیجه

$$\begin{aligned} g^r h &= g^r b^k = a^i [b^k, a^i] b^{j+k} = a^i b^k [b^k, a^i] b^j \\ &= a^i b^k (b^{-k} a^{-i} b^k a^i) b^j = b^k a^i b^j = hg. \end{aligned}$$

لم ۲۰۲. فرض کنید که H یک زیر گروه شبه نرمال از گروه متناهی $G \times C(n)$ است. اگر $(n, |G|) = 1$ ، آنگاه H در گروه $G \times C(n)$ شبه نرمال است، که در آن $C(n)$ گروه دوری از مرتبه n است.

پروان. فرض می کنیم $k \in G \times C(n)$ و $h \in H$. ما باید نشان دهیم که به ازای عدد صحیحی چون r و $h' \in H$ داریم $hk = k^r h'$.

به ازای g بی متعلق به G و عدد صحیح s داریم $k = ga^s$ که در آن $C(n) = \langle a \rangle$. چون H در G شبه نرمال است، برای عددی صحیح چون r و $h' \in H$ داریم $hg = g^r h'$. چون که $(n, |G|) = 1$ ، عددی صحیح چون r' موجود است به طوری که $r' \equiv 1 \pmod{n}$ و $r' \equiv r \pmod{|G|}$ از این رو

$$\begin{aligned} hk &= hga^s = g^r h' a^s = g^{r'} h' a^s = g^{r'} a^s h' = g^{r'} a^{r's} h' \\ &= (ga^s)^{r'} h' = k^{r'} h'. \end{aligned}$$

و H در $G \times C(n)$ شبه نرمال است.

دو لم بالا قضیه زیر را نتیجه می دهند.

قضیه ۳۰۲. عدد صحیح مثبت m را که نه بی مجذور و نه دو برابر یک عدد بی مجذور است در نظر می گیریم. آنگاه گروه متناهی G و یک زیر گروه شبه نرمال H وجود دارند به طوری که $[G:H] = m$